

Uradni list

Evropske unije

C 223

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 57

14. julij 2014

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 223/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 223/02	Zadeva C-178/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 11. aprila 2014 – Vario Tek GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf	2
2014/C 223/03	Zadeva C-182/14 P: Pritožba, ki jo je Mega Brands International, Luxembourg, in Zweigniederlassung Zug vložila 11. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 4. februarja 2014 v zadevah T-604/11 in T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).	3
2014/C 223/04	Zadeva C-188/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španija) 15. aprila 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos proti Banco de Santander, S. A.	3
2014/C 223/05	Zadeva C-190/14: Tožba, vložena 16. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Danski	4
2014/C 223/06	Zadeva C-197/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 18. aprila 2014 – T.A. van Dijk, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën	5

SL

2014/C 223/07	Zadeva C-201/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Cluj (Romunija) 22. aprila 2014 – Smaranda Bara in drugi proti Predsedniku Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF).	5
2014/C 223/08	Zadeva C-208/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial Navarra (Španija) 25. aprila 2014 – Antonia Valdivia Reche proti Banco de Valencia S.A..	6
2014/C 223/09	Zadeva C-217/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Evropska komisija proti Irski	6
2014/C 223/10	Zadeva C-218/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irska) 5. maja 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly proti Minister for Justice and Equality . . .	7
2014/C 223/11	Zadeva C-219/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. maja 2014 vložilo Employment Tribunals, Birmingham (Združeno kraljestvo) – Kathleen Greenfield proti The Care Bureau Ltd	8
2014/C 223/12	Zadeva C-223/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. maja 2014 vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španija) – Tecom Mican S.L. proti Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Zadeva C-225/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'instance de Dieppe (Francija) 8. maja 2014 – Facet SA proti Jeanu Henriju.	9
2014/C 223/14	Zadeva C-239/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. maja 2014 vložilo Tribunal du travail de Liège (Belgija) – Abdoulaye Amadou Tall proti Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)	10
2014/C 223/15	Zadeva C-247/14 P: Pritožba, ki jo je HeidelbergCement AG vložila 22. maja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-302/11, HeidelbergCement AG proti Evropski komisiji	10
2014/C 223/16	Zadeva C-248/14 P: Pritožba, ki jo je Schwenk Zement KG vložila 23. maja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-306/11, Schwenk Zement KG proti Evropski komisiji	11
Splošno sodišče		
2014/C 223/17	Zadeva T-167/14: Tožba, vložena 13. marca 2014 – Søndagsavisen A/S proti Evropski komisiji	13
2014/C 223/18	Zadeva T-230/14: Tožba, vložena 15. aprila 2014 – Deutsche Edelstahlwerke proti Komisiji.	13
2014/C 223/19	Zadeva T-235/14: Tožba, vložena 17. aprila 2014 – ArcelorMittal Hamburg in drugi proti Komisiji.	14
2014/C 223/20	Zadeva T-236/14: Tožba, vložena 16. aprila 2014 – Kronotex in drugi proti Komisiji	15
2014/C 223/21	Zadeva T-237/14: Tožba, vložena 17. aprila 2014 – Steinbeis Papier proti Komisiji.	16
2014/C 223/22	Zadeva T-240/14 P: Pritožba, ki so jo Jean-Pierre Bodson in drugi 22. aprila 2014 vložili zoper sodbo, ki jo je 12. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-73/12, Bodson in drugi proti EIB . . .	17
2014/C 223/23	Zadeva T-241/14 P: Pritožba, ki so jo 22. aprila 2014 Jean-Pierre Bodson in drugi vložili zoper sodbo, ki jo je 12. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-83/12, Bodson in drugi proti EIB . . .	18
2014/C 223/24	Zadeva T-258/14: Tožba, vložena 24. aprila 2014 – Luksemburg proti Komisiji	20
2014/C 223/25	Zadeva T-259/14: Tožba, vložena 24. aprila 2014 – Luksemburg proti Komisiji	20
2014/C 223/26	Zadeva T-260/14: Tožba, vložena 25. aprila 2014 – Vattenfall Europe Mining in drugi proti Komisiji.	21
2014/C 223/27	Zadeva T-263/14: Tožba, vložena 28. aprila 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products in drugi proti Komisiji	22

2014/C 223/28	Zadeva T-265/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Schumacher Packaging proti Komisiji	23
2014/C 223/29	Zadeva T-270/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers proti Komisiji	24
2014/C 223/30	Zadeva T-271/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Styron Deutschland proti Komisiji	25
2014/C 223/31	Zadeva T-272/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – P-D Glasseiden in drugi proti Komisiji	26
2014/C 223/32	Zadeva T-274/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Lech-Stahlwerke proti Komisiji	27
2014/C 223/33	Zadeva T-275/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Drahtwerk St. Ingbert in drugi proti Komisiji.	28
2014/C 223/34	Zadeva T-276/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Flachglas Torgau in drugi proti Komisiji	29
2014/C 223/35	Zadeva T-279/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Sabic Polyolefine proti Komisiji	30
2014/C 223/36	Zadeva T-280/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland in drugi proti Komisiji	31
2014/C 223/37	Zadeva T-281/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Fels-Werke proti Komisiji	32
2014/C 223/38	Zadeva T-282/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Bayer MaterialScience proti Komisiji	34
2014/C 223/39	Zadeva T-283/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Advansa in drugi proti Komisiji.	35
2014/C 223/40	Zadeva T-285/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl in drugi proti Komisiji	36
2014/C 223/41	Zadeva T-286/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik proti Komisiji.	38
2014/C 223/42	Zadeva T-287/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Schaeffler Technologies proti Komisiji	39
2014/C 223/43	Zadeva T-288/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Energiewerke Nord proti Komisiji	40
2014/C 223/44	Zadeva T-289/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg in drugi proti Komisiji	41
2014/C 223/45	Zadeva T-291/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – egeplast international proti Komisiji	42
2014/C 223/46	Zadeva T-294/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Klemme proti Komisiji	43
2014/C 223/47	Zadeva T-295/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Autoneum Germany proti Komisiji	44
2014/C 223/48	Zadeva T-296/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Erbslöh proti Komisiji.	45
2014/C 223/49	Zadeva T-297/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Walter Klein proti Komisiji	46
2014/C 223/50	Zadeva T-298/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Erbslöh Aluminium proti Komisiji.	47
2014/C 223/51	Zadeva T-300/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Fricopan Back proti Komisiji	48
2014/C 223/52	Zadeva T-301/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Michelin Reifenwerke proti Komisiji	49
2014/C 223/53	Zadeva T-302/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Buderus Guss proti Komisiji	50
2014/C 223/54	Zadeva T-303/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Polyblend proti Komisiji.	51
2014/C 223/55	Zadeva T-304/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Sun Alloys Europe proti Komisiji.	52
2014/C 223/56	Zadeva T-305/14: Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Vestolit proti Komisiji	54
2014/C 223/57	Zadeva T-306/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Polymer-Chemie proti Komisiji	55

2014/C 223/58	Zadeva T-307/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – TechnoCompound proti Komisiji	56
2014/C 223/59	Zadeva T-308/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Neue Halberg Guss proti Komisiji	57
2014/C 223/60	Zadeva T-309/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Mat Foundries Europe proti Komisiji	58
2014/C 223/61	Zadeva T-310/14: Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Fritz Winter Eisengießerei proti Komisiji	59
2014/C 223/62	Zadeva T-313/14: Tožba, vložena 5. maja 2014 – Christian Dior Couture proti UUNT (Ponazoritev ponavljajočega se motiva z reliefnim učinkom)	60
2014/C 223/63	Zadeva T-318/14: Tožba, vložena 2. maja 2014 – Vinnolit proti Komisiji	61
2014/C 223/64	Zadeva T-331/14: Tožba, vložena 12. maja 2014 – Azarov proti Svetu	62
2014/C 223/65	Zadeva T-332/14: Tožba, vložena 12. maja 2014 – Azarov proti Svetu	63
2014/C 223/66	Zadeva T-355/14: Tožba, vložena 30. maja 2014 – STC proti Komisiji	64

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2014/C 223/67	Zadeva F-107/12: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 16. januarja 2014 – Guinet proti EIB (Javni uslužbenci — Osebjne EIB — Pokojninski sistem — Prenos pokojninskih pravic — Nadomestilo za neugodnosti, ki so nastale zaradi zamude pri prenosu pokojninskih pravic — Pogoj učinkovitega prenosa pokojninskih pravic v sistem, ki ni sistem EIB — Načelo enakega obravnavanja)	66
2014/C 223/68	Zadeva F-130/12: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 22. maja 2014 – CI proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Plačilo — Družinski dodatki — Otroški dodatek — Dvojni otroški dodatek — Člen 67(3) Kadrovske predpise — Pogoji dodelitve — Sporazumna rešitev spora med strankama po ukrepanju Evropskega varuha človekovih pravic — Izvajanje — Dolžnost skrbnega ravnanja)	66
2014/C 223/69	Zadeva F-151/12: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 30. januarja 2014 – Ohrgaard proti Komisiji (Javni uslužbenci — Plačilo — Izselitveni dodatek — Pogoj prebivališča iz člena 4(1) (b) Priloge VII h Kadrovskim predpisom — Opravljanje nalog v mednarodni organizaciji — Pojem — Petmesečno pripravništvo na Komisiji — Izključitev)	67
2014/C 223/70	Zadeva F-60/13: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 14. januarja 2014 – Lebedef proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Evidentiranje odsotnosti zaradi bolezni — Neupravičena odsotnost — Odbitek letnega dopusta, ki ga je izvedel organ za imenovanja — Vložitev predloga po pošti — Seznanjenost zainteresirane osebe z obstojem sklepa — Neodprtje pošte in opustitev seznanitve z vsebino tega sklepa s klikom na spletno povezavo — Dopustnost — Rok — Določitev dneva, od katerega bi se zainteresirana oseba lahko seznanila z vsebino sklepa)	68

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2014/C 223/01)***Zadnja objava**

UL C 212, 7.7.2014

Prejšnje objave

UL C 202, 30.6.2014

UL C 194, 24.6.2014

UL C 184, 16.6.2014

UL C 175, 10.6.2014

UL C 159, 26.5.2014

UL C 151, 19.5.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 11. aprila 2014 – Vario Tek GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf

(Zadeva C-178/14)

(2014/C 223/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vario Tek GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Düsseldorf

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali dejstvo, da kamera nima funkcije zuma, izključuje njeno uvrstitev v podštevilko 8525 80 9 kombinirane nomenklature v različici iz uredb Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010 in št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je video snemalna kamera primerna za snemanje zvoka in slike, posnete s kamero, v smislu podštevilke 8525 80 91 kombinirane nomenklature že, če je mogoče na izmenljiv disk, potreben za delovanje kamere, preko USB vrat na kameri kopirati iz druge naprave video ali avdio datoteko, ne da bi bilo mogoče to datoteko gledati ali poslušati samo s kamero?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010 in Uredbo Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011 o spremembi Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87, UL L 284, str. 1.

Pritožba, ki jo je Mega Brands International, Luxembourg, in Zweigniederlassung Zug vložila 11. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 4. februarja 2014 v zadevah T-604/11 in T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (zastopnika: A. Nordemann, M.C. Maier, Rechtsanwälte)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča z dne 4. februarja 2014 v zadevi T-292/12,
- po potrebi zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču,
- drugi stranki v postopku s pritožbo naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti.

Pritožnica zlasti navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo:

1. s tem da ni upoštevalo in celo ni navedlo, v okviru celovite presoje, da prejšnja znamka MAGNET 4 zajema številko „4“;
2. s tem da je v točkah 22 in 25 sodbe štelo, da je element MAGNET prevladujoči element prejšnje znamke MAGNET 4;
3. s tem da je v točki 25 uporabilo drugačna pravila pri presoji fonetične in vizualne podobnosti znakov MAGNET 4 in MAGNEXT;
4. s tem da v točki 35 ni upoštevalo, v okviru celovite presoje verjetnosti zmede, medsebojne odvisnosti upoštevni dejavnikov, in zlasti nizke stopnje razlikovalnega učinka prejšnje znamke, MAGNET 4, neobstoja pojmovne podobnosti znakov MAGNET 4 in MAGNEXT, ter nizke stopnje fonetične in vizualne podobnosti znakov;
5. s tem da v točki 35 ni navedlo natančne obrazložitve v zvezi z obstojem verjetnosti zmede glede znakov MAGNET 4 in MAGNEXT

⁽¹⁾ UL L 78, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španija) 15. aprila 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos proti Banco de Santander, S.A.

(Zadeva C-188/14)

(2014/C 223/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Tožena stranka: Banco de Santander, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 22(1) Ley 16/09 de 13 de noviembre, de servicios de pago, ker dovoljuje banki, da s spremembo prvotno dogovorjenih pogojev naloži in/ali zviša strošek za storitve, v skladu z zakonodajo Skupnosti?
2. Ali je možnost odpovedi pogodbe brez stroškov zadostno varstvo za uporabnika?
3. Ali so veljavni pogodbeni pogoji, dogovorjeni med strankama, ki povzemajo možnosti, določene v členu, navedenem v prvem vprašanju?
4. Nazadnje in če bo odgovor na prejšnja vprašanja pritrdilen, ali je odpovedni rok dveh mesecev v skladu z zakonodajo Skupnosti?

Tožba, vložena 16. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Danski

(Zadeva C-190/14)

(2014/C 223/05)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve, U. Nielsen, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Danska

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Danska s tem, da ni objavila načrtov upravljanja povodij do 22. decembra 2009 in da o tem nikakor ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti, ki so ji naložene z Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽¹⁾;
- Kraljevini Danski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Danska je večkrat priznala – nazadnje v odgovoru na dodatno obrazloženo mnenje Komisije, ki je bilo poslano z dopisom z dne 18. decembra 2013 – da za nobenega od njenih štirih povodij trenutno ni vzpostavljen načrt upravljanja in da kopija dokončnih načrtov upravljanja za obdobje šestih let, ki se zaključijo 22. decembra 2015, ni bila poslana Komisiji.

Komisija ugotavlja, da se Danska še vedno ni uskladila s členom 13(1), (2) in (6) Direktive. Iz odgovora Danske z dne 8. maja 2013 izhaja, da zadnjenavedena pričakuje, da bo kršitev člena 13 Direktive trajala do maja 2014 (približno 3,5 let po roku, ki je bil določen). Komisija poleg tega meni, da Danska še vedno ne spoštuje zahtev iz člena 15(1) Direktive, ki določa, da je rok za obvestitev Komisije 22. marec 2010.

⁽¹⁾ UL L 327, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
18. aprila 2014 – T.A. van Dijk, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën**

(Zadeva C-197/14)

(2014/C 223/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: T.A. van Dijk

Druga stranka v kasacijskem postopku: Staatssecretaris van Financiën

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali mora Hoge Raad kot najvišje nacionalno sodišče zaradi vprašanja, ki ga je v predhodno odločanje predložilo nižje nacionalno sodišče, Sodišču predložiti vprašanje za predhodno odločanje ali pa počakati na odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo nižje nacionalno sodišče, tudi če meni, da je tako očitno, kako je treba uporabiti pravo Evropske unije pri sporu, o katerem mora odločiti, da ne more biti nobenega razumnega dvoma o tem, kako je treba odgovoriti na to vprašanje?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali so nizozemski organi na področju socialne varnosti potem vezani na potrdilo E 101, ki ga je izdala druga država članica, tudi če gre za renskega ladjarja, tako da se pravila o zakonodaji, ki se uporabi, iz Uredbe št. 1408/71 ⁽¹⁾, na katero se potrdilo nanaša, na podlagi člena 7(2)(a) te uredbe ne uporabijo?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Cluj (Romunija) 22. aprila
2014 – Smaranda Bara in drugi proti Predsedniku Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa
Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)**

(Zadeva C-201/14)

(2014/C 223/07)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Cluj

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Smaranda Bara in drugi

Tožene stranke: Predsednik Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalni davčni organ kot organ, ki zastopa pristojno ministrstvo države članice, finančna institucija v smislu člena 124 PDEU?
2. Ali je mogoče z aktom, izenačenim z upravnimi akti, ali protokolom, sklenjenim med nacionalnim davčnim organom in drugo državno institucijo, urediti prenos zbirke podatkov o dohodkih državljanov države članice, ki jih nacionalni davčni organ predloži drugi državni instituciji, ne da bi šlo za privilegirani dostop, kakor je opredeljen v členu 124 PDEU?

3. Ali prenos zbirke podatkov, da bi se državljanom države članice naložile obveznosti plačila iz naslova socialnega prispevka, instituciji države članice, za katero se izvede prenos, spada v pojem načela skrbnega in varnega poslovanja v smislu člena 124 PDEU?
4. Ali lahko osebne podatke obdeluje organ, ki mu ti podatki niso bili namenjeni, če tak postopek retroaktivno povzroči premoženjsko škodo?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial Navarra (Španija)
25. aprila 2014 – Antonia Valdivia Reche proti Banco de Valencia S.A.**

(Zadeva C-208/14)

(2014/C 223/08)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial Navarra

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Antonia Valdivia Reche

Tožena stranka: Banco de Valencia S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je na podlagi člena 6 Direktive 13/1993/EGS⁽¹⁾, če je ugotovljeno, da je pogoj, ki določa 29-odstotno zamudno obrestno mero, nedovoljen, nacionalno sodišče dolžno ugotoviti, da se ta obrestna mera ne uporabi, ne da bi imelo možnost dogovorjeno obrestno mero spremeniti, čeprav je tako spremembo eden od potrošnikov, ki je stranka v postopku, izrecno predlagal?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah; (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 459).

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-217/14)

(2014/C 223/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann, agenti)

Tožena stranka: Irska

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Irska v zvezi z Direktivo 2009/72/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES do 3. marca 2011 ni sprejela določb za prenos opredelitev iz točk 8, 18, 21, 22, 32, 33 in 34 njenega člena 2 ter zahtev iz odstavkov od 1 do 7 in 12 njenega člena 9 v povezavi z odstavkom 11 tega člena, iz drugega in tretjega stavka ter odstavkov 2 in 3 člena 16, iz drugega stavka njenega člena 38(1), iz odstavkov 1, 4 in 8 njenega člena 39 ter iz odstavkov od 1 do 3, 5 in 7 njenega člena 40 in da vsekakor o takih ukrepih ni obvestila Komisije, tako da Irska ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi člena 49(1) te direktive;

- Irski naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni 20 358 EUR na dan z učinkom od razglasitve sodbe Sodišča, ki jo je treba plačati na račun lastnih sredstev Unije zaradi neizpolnitve obveznosti obvestitve o ukrepih za prenos direktive, sprejete po zakonodajnem postopku; in
- Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive se je iztekel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ UL L 211, str. 55.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Ireland (Irška) 5. maja 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly proti Minister for Justice and Equality

(Zadeva C-218/14)

(2014/C 223/10)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Tožena stranka: Minister for Justice and Equality

Intervenient/Amicus curiae: The Immigrant Council of Ireland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali v primeru, da se zakonska zveza med osebo, ki je državljan EU, in osebo, ki ni državljan EU, konča z razvezo po tem, ko državljan EU zapusti državo članico gostiteljico, v kateri je izvrševal pravice po pravu EU, in v primeru, da se uporabita člena 7 in 13(2) Direktive Sveta 2004/38/ES⁽¹⁾, oseba, ki ni državljan EU, po tem ohrani pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici? Če je odgovor nikalen, ali ima oseba, ki ni državljan EU, pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici v obdobju pred razvezo in po odhodu državljana EU iz države članice gostiteljice?
2. Ali so zahteve iz člena 7(1)(b) Direktive 2004/38/ES izpolnjene, kadar zakonec, ki je državljan EU, zatrjuje, da ima zadostna sredstva v smislu člena 8(4) Direktive, ki delno temeljijo na sredstvih zakonca, ki ni državljan EU?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali imajo osebe kot tožeče stranke na podlagi prava EU (razen Direktive) pravico delati v državi članici gostiteljici, da bi delno ali v celoti zagotovile „zadostna sredstva“ za namene člena 7 Direktive?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC; UL L 158, str. 77

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. maja 2014 vložilo Employment Tribunals, Birmingham (Združeno kraljestvo) – Kathleen Greenfield proti The Care Bureau Ltd

(Zadeva C-219/14)

(2014/C 223/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Employment Tribunals, Birmingham

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kathleen Greenfield

Tožena stranka: The Care Bureau Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

- i. Ali je treba „načelo *pro rata temporis*“, kot je določeno v določbi 4(2) Okvirnega sporazuma, razlagati tako, da mora imeti določba nacionalnega prava (kot so členi 13, 13A in 14 uredbe o delovnem času) za posledico to, da je treba v okoliščinah povečanja števila delovnih ur delavca že pridobljeni dopust prilagoditi sorazmerno z novim številom delovnih ur, kar pomeni, da se delavcu, ki poveča število delovnih ur, pridobljeni dopust preračuna v skladu s povečanjem števila delovnih ur?
- ii. Ali je treba bodisi določbo 4(2) Okvirnega sporazuma bodisi člen 7 Direktive o delovnem času⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi imela določba nacionalnega prava (kot so členi 13, 13A in 14 uredbe o delovnem času) za posledico to, da je treba v okoliščinah povečanja števila delovnih ur delavca že pridobljeni dopust prilagoditi sorazmerno z novim številom delovnih ur, kar pomeni, da se delavcu, ki poveča število delovnih ur, pridobljeni dopust preračuna v skladu s spremenjenim številom delovnih ur?
- iii. Če je odgovor na prvo in/ali drugo vprašanje pritrdilen, ali se preračun nanaša zgolj na del obračunskega leta za dopust, v katerem je delavec imel povečano število delovnih ur, ali pa se nanaša na kako drugo obdobje?
- iv. Ali je treba pri izračunu dopusta, ki ga je delavec izkoristil, bodisi določbo 4(2) Okvirnega sporazuma bodisi člen 7 Direktive o delovnem času razlagati tako, da mora imeti določba nacionalnega prava (kot so členi 13, 13A in 14 uredbe o delovnem času) za posledico različna pristopa glede na to, ali gre za izračun nadomestila za preostanek letnega dopusta delavca ob prenehanju delovnega razmerja ali za izračun preostalega letnega dopusta delavca, ki ostaja v delovnem razmerju?
- v. Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen, v čem se morata ta pristopa razlikovati?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. maja 2014 vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španija) – Tecom Mican S.L. proti Man Diesel & Turbo SE

(Zadeva C-223/14)

(2014/C 223/12)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Tecom Mican S.L.

Druga stranka v postopku: Man Diesel & Turbo SE

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče popolnoma zasebno pisanje, ne glede na to, da ga ni izdal noben sodni organ ali javni uradnik, v skladu s členom 16 Uredbe št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 ⁽¹⁾ šteti za „izvensodno pisanje“?
2. Če to velja, ali se lahko za izvensodno pisanje šteje vsako zasebno pisanje ali pa mora to pisanje imeti nekatere konkretne značilnosti?
3. Če tako zasebno pisanje ima takšne značilnosti, ali lahko državljan Unije zaprosi za vročitev po postopku, določenem v členu 16 trenutno veljavne Uredbe št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007, potem ko je tako vročitev že opravil prek drugega nesodnega javnega organa, na primer notarja?
4. Nazadnje, ali je treba za namene člena 16 Uredbe št. 1393/2007 upoštevati, da ima tako sodelovanje čezmejne učinke in je potrebno za dobro delovanje notranjega trga? Kdaj je treba šteti, da ima sodelovanje „čezmejni učinek in je potrebno za dobro delovanje notranjega trga“?

⁽¹⁾ o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 UL L 324, str. 79.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'instance de Dieppe (Francija)
8. maja 2014 – Facet SA proti Jeanu Henriju**

(Zadeva C-225/14)

(2014/C 223/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal d'instance de Dieppe

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Facet SA

Tožena stranka: Jean Henri

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 22 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah ⁽¹⁾, ki se razlaga glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽²⁾, „prepoveduje obstoj in uporabo vzorčnih klavzul v kreditnih pogodbah, s katerimi potrošnik priznava, da je dajalec kreditov izpolnil svoje obveznosti“?
2. Ali splošno načelo učinkovitosti prava Skupnosti ter člena 22 in 23 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah, ki se razlaga glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993, nasprotujejo temu, da lahko dajalec kreditov dokaže, da je izpolnil svoje predpogodbene in pogodbene obveznosti zgolj s tem, da je v kreditne pogodbe vključil vzorčne klavzule, s katerimi potrošnik priznava, da so bile obveznosti izpolnjene, ne da bi mu bilo treba predložiti dokumente, ki jih je izdal in vročil kreditojemalcu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66).

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2 str. 288.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. maja 2014 vložilo Tribunal du travail de Liège (Belgija) – Abdoulaye Amadou Tall proti Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

(Zadeva C-239/14)

(2014/C 223/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal du travail de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Abdoulaye Amadou Tall

Tožena stranka: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Vprašanje za predhodno odločanje

V skladu s členom 39/1 zakona z dne 15. decembra 1980 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev v povezavi s členi 39/2(1)(3), 39/76, 39/82(4)(2)(d) in 57/6/2 tega zakona se zoper neobravnavanje ponovne prošnje za mednarodno zaščito lahko vložita le tožba za razglasitev ničnosti in predlog za izredno odložitve. Ali ti pravni sredstvi, ker se o njiju ne odloča z neomejeno pristojnostjo in ker ne odložita izvršitve, pri čemer prosilec med njunim obravnavanjem ni upravičen do dovoljenja za prebivanje niti do materialne pomoči, izpolnjujeta zahteve iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 39 Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah, ⁽¹⁾ ki določata pravico do učinkovitega pravnega sredstva?

⁽¹⁾ UL L 326, str. 13.

Pritožba, ki jo je HeidelbergCement AG vložila 22. maja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-302/11, HeidelbergCement AG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: HeidelbergCement AG (zastopniki: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj

1. izpodbijano sodbo razveljavi;
2. sklep Komisije z dne 30. marca 2011 (COMP/39520 – cement in podobni proizvodi, C(2011) 2361) na podlagi člena 263(4) PDEU razglasi za nič en v delu, v katerem zadeva pritožnico;
3. podredno drugemu pritožbenemu predlogu, zadevo vrne Splošnemu sodišču v odločanje v skladu s pravno presojo iz sodbe Sodišča;
4. v vsakem primeru naloži Komisiji plačilo stroškov, ki so pritožnici nastali v postopkih pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 14. marca 2014 v zadevi T-302/11. Sodba je bila pritožnici vročena 14. marca 2014. S sodbo je Splošno sodišče zavrnilo tožbo pritožnice, vloženo zoper Sklep Komisije z dne 30. marca 2011 v zadevi COMP/39520 – cement in podobni proizvodi, C(2011) 2361.

Pritožnica uveljavlja sedem pritožbenih razlogov:

Prvič naj bi Splošno sodišče neustrezno preučilo zahteve glede navedbe namena zahteve za informacije, ki izhajajo iz člena 18(3) Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾, in jih napačno uporabilo. Vsebino zahteve za informacije naj bi nezadostno določilo in naj ne bi upoštevalo obveznosti obrazložitve Komisije.

Drugič naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je izhajalo iz tega, da bi bila obveznost obrazložitve iz člena 296(2) PDEU lahko omejena s členom 18(3) Uredbe št. 1/2003. Zato naj Sodišče ugovora manjkajoče obrazložitve odločitve o sprejetju odločbe o zahtevi za informacije v obravnavani zadevi ne bi preučilo. Sodišče naj tudi neupravičeno ne bi obravnavalo očitka manjkajoče obrazložitve določitve roka. Njegova sodba naj bi bila obrazložena z dobesedno enakim besedilom, kot je besedilo, uporabljeno v vzporednem postopku in prilagojeno v tem postopku navedenemu, vsebinsko drugačnemu očitku.

Tretjič naj bi Splošno sodišče nezadostno preučilo pojem „potrebnost“ v smislu člena 18(3), prvi stavek, Uredbe št. 1/2003 s tem, da je utemeljeno obrazložitev stališča Komisije glede indicev štelu za nepotrebno. Poleg tega naj bi določilo napačne zahteve, kar zadeva zvezo med utemeljenim sumom in potrebnostjo zahtevanih informacij. Prav tako naj bi napačno razlagalo člen 18(3), prvi stavek, Uredbe št. 1/2003, saj preizkusa primernosti zahtevanih informacij ni štelu za potrebnega. To naj bi imelo za posledico izpodkopavanje pravice do pritožbe, ki izhaja iz člena 18(3), tretji stavek, Uredbe št. 1/2003.

Četrtoč naj bi Splošno sodišče člen 18(3), prvi stavek, Uredbe št. 1/2003 neupravičeno štelu za pravno podlago za predlog Komisije pripravo, zbiranje in obdelavo informacij, ki jih pritožnica ni imela na razpolago v tej obliki.

Petič naj bi Splošno sodišče očitek prekratkega roka za odgovor zavrnilo zgolj na podlagi abstraktno obravnavane gospodarske moči pritožnice in torej z nezadostno in nedosledno obrazložitvijo.

Šestič naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo merila določnosti aktov prava Unije s tem, da je zahtevo za informacije štelu za dovolj določno, čeprav je samo ugotovilo, da so v njej vsebovana vprašanja nedoločna. Poleg tega naj ne bi preučilo specifičnih očitkov glede pomanjkljive določnosti in je s tem izpodkopalo pravico do pritožbe (glej člen 18(3), tretji stavek, Uredbe št. 1/2003).

Sedmič naj bi Splošno sodišče kršilo pravico pritožnice do obrambe s tem, da je menilo, da bi ona morala opraviti ocene, ki bi jih Komisija lahko uporabila v okviru ekonomske analize za dokaz domnevne kršitve kartelnega prava Unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205.

Pritožba, ki jo je Schwenk Zement KG vložila 23. maja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-306/11, Schwenk Zement KG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Schwenk Zement KG (zastopnika: M. Raible in S. Merz, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica predlaga, naj:

1. se sodba Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-306/11 razveljavi v delu v katerem je bila z njo zavrnjena tožba pritožnice;
2. Odločbo Evropske komisije z dne 30. marca 2011, C(2011) 2367 final v zadevi COMP/39520 – cement in podobni proizvodi v skladu s členom 263(4) PDEU v celoti razglasi za nično v delu v katerem se nanaša na pritožnico;
3. podredno k predlogu 2: zadeva naj se v ponovno odločanje v skladu s pravno presojo v sodbi Sodišča vrne Splošnemu sodišču;
4. v vsakem primeru naj se Komisiji naloži, da nosi stroške postopka pritožnice pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Splošno sodišče) z dne 14. marca 2014 v zadevi T-306/11, v delu v katerem so z njo zavrjeni zahtevki pritožnice. Sodba je bila družbi SCHWENK Zement AG vročena 14. Marca 2014. V sodbi je Splošno sodišče tožbi zoper Odločbo Komisije C(2011) 2356 final z dne 30. marca 2011 v zvezi s postopkom na podlagi člena 18(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁾ (zadeva 39520 – cement in podobni proizvodi) delno ugodilo in jo delno zavrnilo.

Pritožnica navaja tri pritožbene razloge:

Prvič, Splošno sodišče pri presoji ravnanja Komisije ni upoštevalo načela sorazmernosti. Splošno sodišče naj bi kršilo pravo Unije, s tem da ni upoštevalo z načelom sorazmernosti zaobseženega načela stopnjevanja, ki nalaga, da se v dvomu izbere milejše od dveh sredstev, ki sta na voljo. Splošno sodišče je s sklicevanjem zgolj na najboljše zagotovilo za pridobitev informacij štelo, da je dopustno, da je bil sprejet neposredni ukrep zoper pritožnico, in sicer zahteva po informacijah na podlagi člena 18(3) Uredbe št. 1/2003. To pa ni zadostno z vidika načela sorazmernosti.

Drugič, Splošno sodišče ni opravilo zadostne presoje posameznega primera in s tem v bistvu ni upoštevalo vsebinskih navedb pritožnice. Splošno sodišče ni obravnavalo posamičnega primera in ni upoštevalo posebnih okoliščin pritožnice. Namesto tega se je oprlo na položaj velikega števila proizvajalcev cementa.

Tretjič, pritožnica navaja, da je Splošno sodišče v nasprotju z obveznostjo obrazložitve za zadostne štelo šablonske obrazložitve Komisije. Splošno sodišče je v dveh pogledih kršilo obveznost obrazložitve. Prvič, kršilo je iz člena 296(2) PDEU in člena 18 Uredbe št. 1/2003 izhajajočo obveznost obrazložitve pravnih aktov Komisije. Po drugi strani pa naj Splošno sodišče ne bi spoštovalo lastnih obveznosti obrazložitve. Nazadnje, ta presoja Splošnega sodišča naj bi imela za posledico onemogočenje nadzora nad spoštovanjem načela sorazmernosti. Če bi sodba Splošnega sodišča ostala v veljavi taka kot je, bi bilo spoštovanje načela sorazmernosti v okviru preiskovalnih ukrepov po členu 18 Uredbe št. 1/2003 izvotljeno.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 13. marca 2014 – Søndagsavisen A/S proti Evropski komisiji

(Zadeva T-167/14)

(2014/C 223/17)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danska) (zastopnika: M. Honoré in C. Fornø, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Komisije z dne 20. novembra 2013 o nenasprotovanju shemi pomoči, ki jo je na področju izdajanja tiskanih medijev in za inovacije na tem področju uvedla Kraljevina Danska (zadeva SA.36366);
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ki je konkurent upravičenca do pomoči, navaja, da bi morala Komisija ugotoviti, da obstaja dvom v združljivost prijavljenega ukrepa pomoči s skupnim trgov in da bi morala zaradi tega Komisija sprejeti odločbo o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU in člena 4(4) Uredbe št. 659/1999.⁽¹⁾ Ker tega ni storila, naj bi Komisija kršila procesne pravice, ki jih ima tožeča stranka v okviru člena 108(2) PDEU.

Tožeča stranka v utemeljitev trditve, da obstaja razumen dvom v združljivost sheme s skupnim trgov navaja tri tožbene razloge:

- Komisija naj ne bi v celoti preučila vprašanja primernosti sheme za zagotovitev povečanja medijskih vsebin, ki so na voljo danskim državljanom, in s tem za nudenje podpore demokratičnim procesom;
- izpodbijana odločba naj bi bila kar se tiče primernosti ukrepa vsekakor pomanjkljivo obrazložena;
- Komisija naj ne bi preučila učinkov sheme na izkrivljanje konkurence med brezplačniki in plačljivimi časopisi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 15. aprila 2014 – Deutsche Edelstahlwerke proti Komisiji

(Zadeva T-230/14)

(2014/C 223/18)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Nemčija) (zastopnika: S. Altenschmidt in H. Janssen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C)– Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep krši člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena dodatna dajatev EEG in posebna ureditev nadomestil ne bi pomenila dodelitve državnih sredstev ali sredstev pod državnim nadzorom. Vsa dejstva, potrebna za opredelitev tega ukrepa, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Obstajali naj ne bi več nobeni dvomi, ki bi jih morala Komisija razjasniti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4 (4) Uredbe (ES) 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti s tem, da je uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999 namesto postopka za obstoječe pomoči iz člena 17 in naslednjih Uredbe št. 659/1999, da bi preverila svojo začasno oceno zakona EEG kot pomoč. V zvezi s tem zlasti poudarja, da Komisija v Sklepu z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni opredelila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni bilo prenosa državnih sredstev. Spremembe zakona EEG iz leta 2000, ki so vodile do zakona EEG iz leta 2012, naj v primerjavi s Sklepom Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi zato lahko spremenjeno pravno mnenje uveljavljala v postopku po členu 108(1), ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka dalje trdi, da je tožena stranka sprejela izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost, da se izjavi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovensčini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 17. aprila 2014 – ArcelorMittal Hamburg in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Nemčija), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Nemčija), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Nemčija) in ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihove začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 16. aprila 2014 – Kronotex in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Nemčija), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) in K Face GmbH (Heiligengrabe) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihove začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 17. aprila 2014 – Steinbeis Papier proti Komisiji

(Zadeva T-237/14)

(2014/C 223/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Nemčija) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njene začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navaja, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki so jo Jean-Pierre Bodson in drugi 22. aprila 2014 vložili zoper sodbo, ki jo je 12. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-73/12, Bodson in drugi proti EIB

(Zadeva T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožniki: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francija); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francija); Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburg); Manuel Sutil (Luksemburg); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg); in Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlogi

Pritožniki Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 12. februarja 2014 v zadevi F-73/12;
- posledično ugodi predlogom pritožnikov na prvi stopnji in zato:
 - razglasi ničnost odločb o tem, da se za pritožnike uporabi odločba upravnega sveta EIB z dne 13. decembra 2011 o določitvi rasti plač, omejeni na 2,8 %, in odločba upravnega odbora EIB z dne 14. februarja 2012 o določitvi lestvice uspešnosti, ki vodi do 1 % izgube plače, pri čemer gre za odločbi iz plačilnih list za april 2012, ter naj razglasi tudi ničnost vseh odločb iz poznejših plačilnih list;
 - zato
 - naj se toženi stranki naloži plačilo razlike v plači, ki je posledica zgoraj navedenih odločb upravnega sveta EIB z dne 13. decembra 2011 in upravnega odbora EIB z dne 14. februarja 2012 glede na prejšnje sheme plač; ta razlika v plači pa naj se poveča za zamudne obresti, ki tečejo od 12. aprila 2012 in nato od dvanajstega v vsakem mesecu do popolnega plačila, pri čemer se te obresti določi na ravni obrestne mere ECB, povečane za tri odstotne točke;
 - naj se toženi stranki naloži plačilo odškodnine za škodo, ki so jo pritožniki utrpeli zaradi izgube kupne moči, pri čemer se ta škoda v skladu z načelom *ex aequo et bono* začasno določi na 1,5 % mesečne plače vsakega pritožnika;
 - EIB naloži plačilo vseh stroškov;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov obeh stopenj.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: neupoštevanje razlikovanja med pogodbenim delovnim razmerjem in delovnim razmerjem, za katero veljajo Kadrovske predpisi, kršitev temeljnih pogojev delovnega razmerja in kršitev pravne kvalifikacije memoranduma o soglasju.
2. Drugi pritožbeni razlog: protislovje v sodbi Sodišča za uslužbence in izkrivljanje dokumentacije.
3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev načel pravne varnosti, prepovedi retroaktivnosti in predvidljivosti ter izkrivljanje dokumentacije.
4. Četrty pritožbeni razlog: kršitev nadzora nad očitno napako pri presoji in obveznostjo obrazložitve.

Pritožba, ki so jo 22. aprila 2014 Jean-Pierre Bodson in drugi vložili zoper sodbo, ki jo je 12. februarja 2014 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-83/12, Bodson in drugi proti EIB

(Zadeva T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožniki: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francija); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francija); Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburg); Manuel Sutil (Luxembourg); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg); in Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlogi

Pritožniki Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 12. februarja 2014 v zadevi F-83/12;
- posledično ugotovi predlogom pritožnikov na prvi stopnji in zato,
 - razglasi ničnost odločb o tem, da se za pritožnike za dodeljevanje nagrade uporabi novi sistem uspešnosti, kot izhaja iz odločbe upravnega sveta z dne 14. decembra 2010 in odločb upravnega odbora z dne 9. novembra 2010 in 16. novembra 2011, pri čemer je bila individualna odločba vsebovana v plačilni listi za april 2012, s katero so bile zadevne osebe seznanjene najkasneje 22. aprila 2012;
 - zato
 - naj se toženi stranki naloži plačilo razlike v osebnem prejemku, ki je posledica odločbe upravnega sveta z dne 14. decembra 2010 in odločb z dne 9. novembra 2010 in 16. novembra 2011, glede na prejšnji shemo nagrad; ta razlika v osebnem prejemku pa naj se poveča za zamudne obresti, ki tečejo od 22. aprila 2012 do celotnega izplačila, pri čemer se te obresti določi na ravni obrestne mere ECB, povečane za tri odstotne točke;
 - naj se toženi stranki naloži plačilo odškodnine za škodo, ki so jo pritožniki utrpeli zaradi izgube kupne moči, pri čemer se ta škoda v skladu z načelom *ex aequo et bono* začasno določi na 1,5 % mesečne plače vsakega pritožnika;
- v okviru ukrepov procesnega vodstva naj se toženi stranki naloži, naj predloži naslednje listine, če jih ne bi sama predložila:
 - zapisnik sestanka upravnega odbora EIB z dne 13. decembra 2011;
 - predloge, ki jih je pripravil oddelek za človeške vire, z dne 22. junija 2011 (RH/P&O/2011-119), 20. oktobra 2011 (RH/P&O/2011-74) in 25. januarja 2012;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov obeh stopenj.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo pet pritožbenih razlogov.

1. S prvim pritožbenim razlogom se zatrjuje postopkovna nepravilnost, in sicer ker je Sodišče za uslužbence zavrnilo sprejeti ukrepe procesnega vodstva, ki so jih predlagali pritožniki.
2. Z drugim pritožbenim razlogom se zatrjuje neupoštevanje razlikovanja med pogodbenim delovnim razmerjem in delovnim razmerjem, za katero veljajo Kadrovski predpisi, kršitev temeljnih pogojev delovnega razmerja, kršitev pravne kvalifikacije memoranduma o soglasju in kršitev obveznosti sodišča po obrazložitvi.
3. S tretjim pritožbenim razlogom se zatrjuje kršitev pridobljenih pravic, zaupanja v pravo in kršitev obveznosti obrazložitve.
4. S četrtem pritožbenim razlogom se zatrjuje kršitev načel pravne varnosti, prepovedi retroaktivnosti in predvidljivosti ter kršitev obveznosti dolžne skrbnosti in obveznosti obrazložitve.
5. S petim pritožbenim razlogom se zatrjuje kršitev nadzora nad očitno napako pri presoji in izkrivljanje dokumentacije.

Tožba, vložena 24. aprila 2014 – Luksemburg proti Komisiji**(Zadeva T-258/14)**

(2014/C 223/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopniki: L. Delvaux, zastopnik, skupaj z P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, odvetniki, in D. Slater, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- odločbo Komisije z dne 24. marca 2014, s katero Luksemburgu nalaga, naj predloži podatke o praksi vnaprejšnji odločb na področju davkov;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2014)1986 final, s katero je ta tožeči stranki na podlagi člena 10(3) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾, naložila, naj predloži popoln seznam vnaprejšnjih odločb, sprejetih leta 2010, 2011 in 2012 z luksemburškimi podjetji, ki so del skupine ali zakonite strukture, ki vključuje eno ali več podjetij s sedežem zunaj Velikega vojvodstva Luksemburg.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi razlog: kršitev člena 10 Uredbe št. 659/1999 in pravice do obrambe v delu, v katerem Komisija ni imela nobenih potrebnih podatkov za upravičitev zahtev za podatke, vsebovanih v odredbi, kljub temu, da naj bi bila njena preiskovalna pooblastila predmet predhodne pridobitve zadostnih dejanskih in objektivnih podatkov, takih, ki bi lahko sprožili utemeljen sum glede obstoja kršitve. Tožeča stranka trdi, da je Komisija tako podala resnično „predhodno zahtevo za podatke“, ki ni v skladu s pravico do obrambe.
2. Drugi razlog: kršitev načela sorazmernosti v delu, v katerem i) ni zveze med podatki, ki jih že ima Komisija in naravo ter obsegom podatkov, ki jih zahteva od tožeče stranke in ii) odredba o predložitvi podatkov presega meje tistega, kar naj bi bilo primerno in nujno za uresničitev ciljev, ki jim sledi Komisija.
3. Tretji razlog: kršitev obveznosti zadostne obrazložitve, saj naj Komisija ne bi navedla razlogov, ki bi upravičili izpodbijano odredbo niti jasno navedla domnev, ki jih namerava preveriti.
4. Četrti razlog: kršitev členov 4 in 5 PEU in nespoštovanje pristojnosti držav članic na področju neposrednega obdavčenja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 24. aprila 2014 – Luksemburg proti Komisiji**(Zadeva T-259/14)**

(2014/C 223/25)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopniki: L. Delvaux, zastopnik, skupaj s P.-E. Partschem, A. Steichnom, D. Waelbroeckom, odvetniki, in D. Slaterjem, solicitorjem)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razglasi ničnost Sklepa Komisije z dne 24. marca 2014, s katerim je Luksemburgu naloženo, naj predloži podatke v zvezi s sistemom obdavčitve dohodka iz pravic intelektualne lastnine;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2014) 1987 final, s katerim je tožeči stranki na podlagi člena 10(3) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ naloženo, naj predloži podatke v zvezi s sistemom obdavčitve dohodkov iz pravic intelektualne lastnine.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni tistim, navedenim v okviru zadeve T-258/14, Luksemburg proti Komisiji.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 pogodbe o delovanju Evropske unije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 25. aprila 2014 – Vattenfall Europe Mining in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-260/14)

(2014/C 223/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Nemčija), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburg, Nemčija) in Vattenfall GmbH (Berlin, Nemčija) (zastopnika: R. Karpenstein in C. Johann, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije C(2013) 4424 final z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega na podlagi člena 264 PDEU;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom trdijo, da je Komisija v okviru denarnih tokov, organiziranih na podlagi zakona o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG), neupravičeno izhajala iz vložka „državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU.

- To, da je v zakonu določena prednost brez vložka državnih sredstev, naj ne bi zadoščalo za izpolnitev dejanskega stana pomoči. V zvezi z dodatno dajatvijo EEG ni podan potreben vložek državnih sredstev, saj jo plačujejo le zasebne osebe in pobranih sredstev zaradi pomanjkljivega stalnega nadzora in s tem povezane možnosti dostopa ni bilo mogoče pripisati državi.

- Državnega nadzora nad dodatno dajatvijo EEG ni že zato, ker njene višine ne določijo državni organi, ampak se določi glede na ceno električne energije na borzi električne energije in glede na količino proizvedene električne energije iz obnovljivih virov. Poleg tega država na peti stopnji mehanizma nadomestil iz zakona EEG nima možnosti vplivanja v razmerju dobavitelj energije-končni uporabnik. Nadaljnji prenos stroškov s tem primeru izvede v povsem zasebnopravnem razmerju.
- Na podlagi nujne povezave med uvrstitvijo dodatne dajatve EEG in omejitvijo dodatne dajatve za energetske intenzivne uporabnike torej tudi glede t.i. posebne sheme kompenzacijskih nadomestil iz zakona EEG ni potrebnega državnega nadzora. Tega ni mogoče utemeljiti s tem, da je odločitev o nadzoru sprejel Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom), saj je ta pristojen le za naknadno izvajanje oziroma ugotavljanje.
- Poleg tega se država z omejitvijo dodatne dajatve za energetske intenzivne uporabnike ne odpoveduje sredstvom, ki bi jih običajno dobila. Na podlagi posebne strukture mehanizma nadomestil-EEG ni z omejitvijo dajatev povezano nobeno zmanjšanje skupnih prihodkov iz dodatne dajatve EEG. Omejitve dajatev za energetske intenzivne uporabnike naj bi se, nasprotno, izravnale z višjimi dajatvami na vsako kilovatno uro električne energije, dobavljeno nepriviligiranemu končnemu uporabniku.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeče stranke z drugim tožbenim razlogom trdijo, da t.i. posebna shema kompenzacijskih nadomestil iz zakona EEG – drugače kot meni Komisija – ne določa selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU. Podlaga za razlikovanje med energetske intenzivnimi in energetske neintenzivnimi uporabniki je v logiki sistema dajatev iz zakona EEG in s tem to razlikovanje *a priori* ni selektivno. Omejitev dajatev za energetske intenzivne uporabnike le kompenzira posebne slabosti, ki bi bile za te uporabnike povezane z dodatno dajatvijo EEG, ki se jo pobere od uporabnikov.

3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj (grozečega) izkrivljanja konkurence ali oviranja trgovine

Tožeče stranke s tretjim tožbenim razlogom očitajo, da posebno pravilo glede nadomestil niti ne izkrivlja konkurence niti ne grozi, da se bo konkurenca izkrivljala, niti ne ovira trgovine med državami članicami.

Tožba, vložena 28. aprila 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-263/14)

(2014/C 223/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Nemčija), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Nemčija) in Trimet Aluminium SE (Essen, Nemčija) (zastopnika: U. Karpenstein in C. Johann, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije C(2013) 4424 final z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega na podlagi člena 264 PDEU,
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom trdijo, da je Komisija v okviru denarnih tokov, organiziranih na podlagi zakona o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG), neupravičeno izhajala iz vložka „državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU.

- Komisija je neupravičeno domnevala, da so se denarni tokovi, organizirani na podlagi zakona EEG, izvedli z vložkom „državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU.
- Dodatno dajatev EEG plačujejo le zasebne osebe. Pobranih sredstev tudi ni mogoče pripisati državi. Tako glede dodatne dajatve EEG kot tudi glede njene omejitve v korist energetske intenzivnih uporabnikov ni stalnega državnega nadzora in s tem povezane dejanske možnosti dostopa organov.
- Omejitev dajatev za energetske intenzivne uporabnike vsekakor ne pripelje do odpovedi prihodkom, ki bi jih država običajno dobila. Omejitev se financira samo iz zasebnih sredstev, in sicer z višjim zneskom dajatve na vsako kilovatno uro električne energije, dobavljeno nepriviligiranemu končnemu uporabniku. Tako imenovana posebna shema nadomestil iz zakona EEG torej ne vpliva na višino skupnih prihodkov od dodatnih dajatev EEG, ampak le na notranjo porazdelitev obremenitev.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeče stranke z drugim tožbenim razlogom trdijo, da t.i. posebna shema kompenzacijskih nadomestil iz zakona EEG – drugače kot meni Komisija – ne določa selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU. Podlaga za razlikovanje med energetske intenzivnimi in energetske neintenzivnimi uporabniki je v logiki sistema dajatev iz zakona EEG in s tem to razlikovanje *a priori* ni selektivno.

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Schumacher Packaging proti Komisiji

(Zadeva T-265/14)

(2014/C 223/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Nemčija) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njenečasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navaja, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers proti Komisiji

(Zadeva T-270/14)

(2014/C 223/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Nemčija) (zastopnika: H. Janssen in S. Kobes, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njenečasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navaja, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Styron Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-271/14)

(2014/C 223/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Nemčija) (zastopnika: H. Janssen in S. Kobes, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njenečasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navaja, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – P-D Glasseiden in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-272/14)

(2014/C 223/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Nemčija), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Nemčija), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Nemčija) in Glashütte Freital GmbH (Freital, Nemčija) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihovečasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Lech-Stahlwerke proti Komisiji

(Zadeva T-274/14)

(2014/C 223/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Nemčija) (zastopnika: I. Zenke in T. Heymann, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije 2014/C 37/07 z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108(2) PDEU v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov v različici z dne 25. oktobra 2008, kakor je bila spremenjena s členom 5 zakona z dne 20. decembra 2012, ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničten v delu, v katerem je znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike, kot je tožeča stranka, opredeljena kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU in začasno razglášena za nezdružljivo z notranjim trgovom.
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog:– kršitev člena 107(1) PDEU – neobstoj državne pomoči

- Tožeča stranka trdi, da podporni mehanizem iz zakona o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG), obravnavan kot celota, in specifično posebna ureditev nadomestil za energetske intenzivne uporabnike ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, saj ni neposrednega ali posrednega prenosa državnih sredstev. Podpora naj bi se financirala zgolj iz zasebnih sredstev, nad katerimi ni državnega nadzora.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU – neobstoj selektivnega dajanja prednosti energetsko intenzivnim uporabnikom

— Tožeča stranka dalje trdi, da pri posebni ureditvi nadomestil ne gre za selektivno dajanje prednosti energetsko intenzivnim uporabnikom. Na eni strani naj podjetja ne bi pridobila nobenih ugodnosti, ki jih ne bi pridobila pod normalnimi tržnimi pogoji, saj naj bi pod temi pogoji morali upravljavci naprav EEG prodati svojo električno energijo po tržnih cenah in naj ne bi obstajala dodatna dajatev EEG. Po drugi strani naj bi posebna ureditev nadomestil veljala znotraj skupine energetsko intenzivnih uporabnikov, ki naj bi jih zadevalo zgolj tveganje izgube mednarodne konkurenčnosti zaradi dodatne dajatve EEG, brez razlikovanja za vse industrijske sektorje.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU – vsekakor združljivost z notranjim trgov

— Tudi če bi posebna ureditev nadomestil pomenila pomoč, naj bi bila očitno združljiva z notranjim trgov na podlagi določb v zvezi z državnimi pomočmi iz člena 107(3)(b) in (c) ob upoštevanju cilja v interesu Skupnosti glede varstva okolja in podnebja ob zagotavljanju trajnostnega in stabilnega evropskega gospodarstva.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Drahtwerk St. Ingbert in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-275/14)

(2014/C 223/33)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Nemčija), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Nemčija), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Nemčija), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Nemčija), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) in Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (zastopnika: S. Altenschmidt in H. Janssen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetsko intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

— Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanem sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihove začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Flachglas Torgau in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-276/14)

(2014/C 223/34)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Nemčija), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Nemčija) in Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Nemčija) (zastopnika: S. Altenschmidt in H. Janssen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihove začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Sabc Polyolefine proti Komisiji

(Zadeva T-279/14)

(2014/C 223/35)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Sabc Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 107(1) PDEU in 108 PDEU zaradi napačne opredelitve posebne sheme kompenzacijskih nadomestil

- Tožeča stranka trdi, da sklep o začetku postopka krši člene 107(1) PDEU, 108 PDEU in 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG ne bi pomenila kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike pa naj ne bi pomenila odpovedi državnim sredstvom.

- V zvezi s tem navaja, da je Komisija svoje preverjanje oprla na nove razmejitvene parametre, ki niso v skladu z načeli dosedanje sodne prakse. Zlasti naj v celoti ne bi upoštevala merila dejanskega razpolaganja s strani državnih organov, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujno za opredelitev kot državno sredstvo, in naj bi štela za zadostno, da je državni zakonodajalec vplival na denarne tokove med zasebnimi osebami in da so regulativni organi nadzirali, da zasebne osebe izpolnjujejo zakonske določbe.
 - Dalje, Komisije naj njena odločba, s katero je zakon EEG iz leta 2000 uvrstila kot pomoč v smislu člena 107 (1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev, ne bi zavezovala in naj bi zato zakon EEG iz leta 2012 pravno zmotno opredelila kot novo nezakonito uvedeno shemo pomoči.
 - Poleg tega naj Komisija ne bi zadostno preverila in naj zato tudi ne bi ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG iz leta 2012 upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU ter členov 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 zaradi opustitve predloga ustreznih ukrepov
- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da bi morala Komisija pri preverjanju zakona EEG iz leta 2012 vsekakor uporabiti postopek za obstoječe pomoči v skladu s členom 108(1) PDEU in členi od 17 do 19 Uredbe št. 659/1999 ter Nemčiji pred začetkom formalnega postopka preiskave predlagati ustrezne ukrepe, namesto da je gospodarske subjekte z opredelitvijo zakona EEG iz leta 2012 kot nove, nepriglašene pomoči, izpostavila znatnim gospodarskim tveganjem.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
- Tožeča stranka poleg tega graja, da bi ji Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavi.
4. Četrty tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
- Tožeča stranka nazadnje trdi, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-280/14)

(2014/C 223/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Nemčija), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Nemčija) in Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 107(1) PDEU in 108 PDEU zaradi napačne opredelitve posebne sheme kompenzacijskih nadomestil
 - Tožeče stranke trdijo, da sklep o začetku postopka krši člene 107(1) PDEU, 108 PDEU in 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG ne bi pomenila kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike pa naj ne bi pomenila odpovedi državnim sredstvom.
 - V zvezi s tem navajajo, da je Komisija svoje preverjanje oprla na nove razmejitvene parametre, ki niso v skladu z načeli dosedanje sodne prakse. Zlasti naj v celoti ne bi upoštevala merila dejanskega razpolaganja s strani državnih organov, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujno za opredelitev kot državno sredstvo, in naj bi štela za zadostno, da je državni zakonodajalec vplival na denarne tokove med zasebnimi osebami in da so regulativni organi nadzirali, da zasebne osebe izpolnjujejo zakonske določbe.
 - Dalje, Komisije naj njena odločba, s katero je zakon EEG iz leta 2000 uvrstila kot pomoč v smislu člena 107 (1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev, ne bi zavezovala in naj bi zato zakon EEG iz leta 2012 pravno zmotno opredelila kot novo nezakonito uvedeno shemo pomoči.
 - Poleg tega naj Komisija ne bi zadostno preverila in naj zato tudi ne bi ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG iz leta 2012 upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU ter členov 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 zaradi opustitve predloga ustreznih ukrepov
 - Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da bi morala Komisija pri preverjanju zakona EEG iz leta 2012 vsekakor uporabiti postopek za obstoječe pomoči v skladu s členom 108(1) PDEU in členi od 17 do 19 Uredbe št. 659/1999 ter Nemčiji pred začetkom formalnega postopka preiskave predlagati ustrezne ukrepe, namesto da je gospodarske subjekte z opredelitvijo zakona EEG iz leta 2012 kot nove, nepriglašene pomoči, izpostavila znatnim gospodarskim tveganjem.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
 - Tožeče stranke poleg tega grajajo, da bi jim Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavijo.
4. Četrty tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
 - Tožeče stranke nazadnje trdijo, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Fels-Werke proti Komisiji

(Zadeva T-281/14)

(2014/C 223/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fels-Werke GmbH (Goslar, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 107(1) PDEU in 108 PDEU zaradi napačne opredelitve posebne sheme kompenzacijskih nadomestil
 - Tožeča stranka trdi, da sklep o začetku postopka krši člene 107(1) PDEU, 108 PDEU in 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG ne bi pomenila kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike pa naj ne bi pomenila odpovedi državnim sredstvom.
 - V zvezi s tem navaja, da je Komisija svoje preverjanje oprla na nove razmejitvene parametre, ki niso v skladu z načeli dosedanje sodne prakse. Zlasti naj v celoti ne bi upoštevala merila dejanskega razpolaganja s strani državnih organov, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujno za opredelitev kot državno sredstvo, in naj bi štela za zadostno, da je državni zakonodajalec vplival na denarne tokove med zasebnimi osebami in da so regulativni organi nadzirali, da zasebne osebe izpolnjujejo zakonske določbe.
 - Dalje, Komisije naj njena odločba, s katero je zakon EEG iz leta 2000 uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev, ne bi zavezovala in naj bi zato zakon EEG iz leta 2012 pravno zmotno opredelila kot novo nezakonito uvedeno shemo pomoči.
 - Poleg tega naj Komisija ne bi zadostno preverila in naj zato tudi ne bi ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG iz leta 2012 upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU ter členov 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 zaradi opustitve predloga ustreznih ukrepov
 - Tožeča stranka na tem mestu trdi, da bi morala Komisija pri preverjanju zakona EEG iz leta 2012 vsekakor uporabiti postopek za obstoječe pomoči v skladu s členom 108(1) PDEU in členi od 17 do 19 Uredbe št. 659/1999 ter Nemčiji pred začetkom formalnega postopka preiskave predlagati ustrezne ukrepe, namesto da je gospodarske subjekte z opredelitvijo zakona EEG iz leta 2012 kot nove, nepriglašene pomoči, izpostavila znatnim gospodarskim tveganjem.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
 - Tožeča stranka poleg tega graja, da bi ji Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavi.
4. Četrty tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
 - Tožeča stranka nazadnje trdi, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Bayer MaterialScience proti Komisiji**(Zadeva T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 107(1) PDEU in 108 PDEU zaradi napačne opredelitve posebne sheme kompenzacijskih nadomestil
 - Tožeča stranka trdi, da sklep o začetku postopka krši člene 107(1) PDEU, 108 PDEU in 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (¹), saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG ne bi pomenila kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike pa naj ne bi pomenila odpovedi državnim sredstvom.
 - V zvezi s tem navaja, da je Komisija svoje preverjanje oprla na nove razmejitvene parametre, ki niso v skladu z načeli dosedanje sodne prakse. Zlasti naj v celoti ne bi upoštevala merila dejanskega razpolaganja s strani državnih organov, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujno za opredelitev kot državno sredstvo, in naj bi štela za zadostno, da je državni zakonodajalec vplival na denarne tokove med zasebnimi osebami in da so regulativni organi nadzirali, da zasebne osebe izpolnjujejo zakonske določbe.
 - Dalje, Komisije naj njena odločba, s katero je zakon EEG iz leta 2000 uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev, ne bi zavezovala in naj bi zato zakon EEG iz leta 2012 pravno zmotno opredelila kot novo nezakonito uvedeno shemo pomoči.
 - Poleg tega naj Komisija ne bi zadostno preverila in naj zato tudi ne bi ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG iz leta 2012 upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU ter členov 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 zaradi opustitve predloga ustreznih ukrepov
 - Tožeča stranka na tem mestu trdi, da bi morala Komisija pri preverjanju zakona EEG iz leta 2012 vsekakor uporabiti postopek za obstoječe pomoči v skladu s členom 108(1) PDEU in členi od 17 do 19 Uredbe št. 659/1999 ter Nemčiji pred začetkom formalnega postopka preiskave predlagati ustrezne ukrepe, namesto da je gospodarske subjekte z opredelitvijo zakona EEG iz leta 2012 kot nove, nepriglašene pomoči, izpostavila znatnim gospodarskim tveganjem.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
 - Tožeča stranka poleg tega graja, da bi ji Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavi.

4. Četrty tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev

— Tožeča stranka nazadnje trdi, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovensščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Advansa in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-283/14)

(2014/C 223/39)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Advansa GmbH (Hamm, Nemčija), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Nemčija), Aurubis AG (Hamburg, Nemčija), CABB GmbH (Gersthofen, Nemčija), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Nemčija), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Nemčija), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Nemčija), Dralon GmbH (Dormagen, Nemčija), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Nemčija), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Nemčija), ISP Marl GmbH (Marl, Nemčija), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Nemčija), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Nemčija), Siltronic AG (München, Nemčija), Trevira GmbH (Bobingen, Nemčija), Wacker Chemie AG (München, Nemčija) in Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 107(1) PDEU in 108 PDEU zaradi napačne opredelitve posebne sheme kompenzacijskih nadomestil
 - Tožeče stranke trdijo, da sklep o začetku postopka krši člene 107(1) PDEU, 108 PDEU in 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG ne bi pomenila kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike pa naj ne bi pomenila odpovedi državnim sredstvom.
 - V zvezi s tem navajajo, da je Komisija svoje preverjanje oprla na nove razmejitvene parametre, ki niso v skladu z načeli dosedanje sodne prakse. Zlasti naj v celoti ne bi upoštevala merila dejanskega razpolaganja s strani državnih organov, ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujno za opredelitev kot državno sredstvo, in naj bi štela za zadostno, da je državni zakonodajalec vplival na denarne tokove med zasebnimi osebami in da so regulativni organi nadzirali, da zasebne osebe izpolnjujejo zakonske določbe.

- Dalje, Komisije naj njena odločba, s katero je zakon EEG iz leta 2000 uvrstila kot pomoč v smislu člena 107 (1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev, ne bi zavezovala in naj bi zato zakon EEG iz leta 2012 pravno zmotno opredelila kot novo nezakonito uvedeno shemo pomoči.
 - Poleg tega naj Komisija ne bi zadostno preverila in naj zato tudi ne bi ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG iz leta 2012 upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU ter členov 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 zaradi opustitve predloga ustreznih ukrepov
- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da bi morala Komisija pri preverjanju zakona EEG iz leta 2012 vsekakor uporabiti postopek za obstoječe pomoči v skladu s členom 108(1) PDEU in členi od 17 do 19 Uredbe št. 659/1999 ter Nemčiji pred začetkom formalnega postopka preiskave predlagati ustrezne ukrepe, namesto da je gospodarske subjekte z opredelitvijo zakona EEG iz leta 2012 kot nove, nepriglašene pomoči, izpostavila znatnim gospodarskim tveganjem.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
- Tožeče stranke poleg tega grajajo, da bi jim Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavijo.
4. Četrty tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
- Tožeče stranke nazadnje trdijo, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovensčini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 2. maja 2014 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl* in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-285/14)

(2014/C 223/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Düsseldorf, Nemčija), *Benteler Steel/Tube GmbH* (Paderborn), *BGH Edelstahl Freital GmbH* (Freital), *BGH Edelstahl Siegen GmbH* (Siegen), *BGH Edelstahl Lippendorf GmbH* (Lippendorf), *Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH* (Wetzlar), *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH* (Riesa), *Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle* (Witten), *Outokumpu Nirosta GmbH* (Krefeld), *Peiner Träger GmbH* (Peine), *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Duisburg), *ThyssenKrupp Rasselstein GmbH* (Andernach), *ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH* (Gelsenkirchen), *Pruna Betreiber GmbH* (Grünwald), *ThyssenKrupp Gerlach GmbH* (Homburg), *ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH* (Hagen), *Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH* (Zeithain), *HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH* (Dortmund), *Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH* (Mülheim an der Ruhr), *Mülheim Pipecoatings GmbH* (Mülheim an der Ruhr), *Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH* (Remscheid), *Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG* (Crimmitschau), *Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH* (Siegen), *Ilseburger Grobblech GmbH* (Ilseburg) (zastopniki: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep tožene stranke z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike (UL z dne 7. februarja 2014, C 37, str. 73) razglasi za ničnega;
- ta postopek in postopek o tožbi, ki jo je Nemčija vložila pri Splošnem sodišču za razglasitev ničnosti spornega sklepa (prispetje tožbe 21. marca 2014), združi;

podredno: pridruži spis navedenega postopka o tožbi Nemčije;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti

— Tožeče stranke trdijo, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni prednosti za energetske intenzivne uporabnike v jeklarski industriji na splošno in zlasti ne za tožeče stranke od 2 do 24.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj selektivne prednosti

— Tožeče stranke poleg tega trdijo, da pa v posebni shemi kompenzacijskih nadomestil za tožeče stranke sploh ni selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU.

3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev

— Poleg tega tožeče stranke trdijo, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog: neizkrivljanje konkurence

— Tožeče stranke trdijo, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca v Evropski uniji.

5. Peti tožbeni razlog: neoviranje trgovine med državami članicami

— Tožeče stranke tudi navajajo, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne ovira trgovina med državami članicami.

6. Šesti tožbeni razlog: Odprava ali znatno omejevanje posebne sheme kompenzacijskih nadomestil bi kršilo temeljne pravice tožečih strank.

— Tožeče stranke trdijo, da bi se z uvrstitvijo posebne sheme kompenzacijskih nadomestil kot pomoči ali z znatno omejitvijo posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne le prekoračile meje člena 107 PDEU, ki jih jasno označilo Sodišče Evropske unije, temveč bi bila kršena tudi temeljna zahteva po materialni pravičnosti pri obremenitvi. Odprava ali znatna omejitev posebne sheme kompenzacijskih nadomestil bi torej kršila tudi temeljne pravice tožečih strank, zlasti tudi pravice iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

7. Sedmi tožbeni razlog: Odločba Komisije z dne 22. maja 2002 pokriva posebno shemo kompenzacijskih nadomestil.

— Dalje, tožeče stranke trdijo, da je Komisija z odločbo z dne 22. maja 2002 izrecno ugotovila, da zakon EEG in njegove „sheme kompenzacijskih nadomestil“ ne izpolnjujejo dejanskega stana pomoči ⁽¹⁾. Ta odločba pokriva tudi posebno shemo kompenzacijskih nadomestil.

8. Osmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji in nezadostno predhodno preverjanje

— Tožeče stranke poleg tega navajajo, da Komisija ni zadostno preverila in zato tudi ni ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.

9. Deveti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave

— Tožeče stranke poleg tega grajajo, da bi jim Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavijo.

⁽¹⁾ Dopis Komisije z dne 22. maja 2002, C(2002) 1887 final/državna pomoč NN 27/2000-Nemčija.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik proti Komisiji**(Zadeva T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z znižano dodatno EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da znižana dodatna EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.
- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Schaeffler Technologies proti Komisiji**(Zadeva T-287/14)**

(2014/C 223/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.
- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Energiewerke Nord proti Komisiji**(Zadeva T-288/14)**

(2014/C 223/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajatvijo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.
- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Nemčija), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (zastopniki: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler in T. Woltering, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep tožene stranke z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike (UL z dne 7. februarja 2014, C 37, str. 73) razglasi za ničnega;
- ta postopek in postopek o tožbi, ki jo je Nemčija vložila pri Splošnem sodišču za razglasitev ničnosti spornega sklepa (prispetje tožbe 21. marca 2014), združi;
podredno: pridruži spis navedenega postopka o tožbi Nemčije;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti
 - Tožeče stranke trdijo, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni prednosti za energetske intenzivne uporabnike v težki industriji in industriji premazov na splošno ter zlasti ne za tožeče stranke.
2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj selektivne prednosti
 - Tožeče stranke poleg tega trdijo, da pa v posebni shemi kompenzacijskih nadomestil za tožeče stranke sploh ni selektivne prednosti v smislu člena 107(1) PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev
 - Poleg tega tožeče stranke trdijo, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU.
4. Četrty tožbeni razlog: neizkrivljanje konkurence
 - Tožeče stranke trdijo, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca v Evropski uniji.
5. Peti tožbeni razlog: neoviranje trgovine med državami članicami
 - Tožeče stranke tudi navajajo, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne ovira trgovina med državami članicami.
6. Šesti tožbeni razlog: Odprava ali znatno omejevanje posebne sheme kompenzacijskih nadomestil bi kršilo temeljne pravice tožečih strank.
 - Tožeče stranke trdijo, da bi se z uvrstitvijo posebne sheme kompenzacijskih nadomestil kot pomoči ali z znatno omejitvijo posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne le prekoračile meje člena 107 PDEU, ki jih jasno označilo Sodišče Evropske unije, temveč bi bila kršena tudi temeljna zahteva po materialni pravičnosti pri obremenitvi. Odprava ali znatna omejitev posebne sheme kompenzacijskih nadomestil bi torej kršila tudi temeljne pravice tožečih strank, zlasti tudi pravice iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

7. Sedmi tožbeni razlog: Odločba Komisije z dne 22. maja 2002 pokriva posebno shemo kompenzacijskih nadomestil.
 - Dalje, tožeče stranke trdijo, da je Komisija z odločbo z dne 22. maja 2002 izrecno ugotovila, da zakon EEG in njegove „sheme kompenzacijskih nadomestil“ ne izpolnjujejo dejanskega stana pomoči ⁽¹⁾. Ta odločba pokriva tudi posebno shemo kompenzacijskih nadomestil.
8. Osmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji in nezadostno predhodno preverjanje
 - Tožeče stranke poleg tega navajajo, da Komisija ni zadostno preverila in zato tudi ni ugotovila, da so izjeme za energetske intenzivne uporabnike glede na njihov cilj in naravo ter glede na sistematiko zakona EEG upravičene in torej niso pomenile selektivne prednosti.
9. Deveti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave
 - Tožeče stranke poleg tega grajajo, da bi jim Komisija morala pred izdajo sklepa s tovrstnimi obteževalnimi pravnimi učinki vsekakor dati možnost, da se izjavijo.
10. Deseti tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
 - Tožeče stranke nazadnje trdijo, da je sklep o začetku postopka na bistvenih mestih pomanjkljivo obrazložen.

⁽¹⁾ Dopis Komisije z dne 22. maja 2002, C(2002) 1887 final/državna pomoč NN 27/2000-Nemčija.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – egeplast international proti Komisiji

(Zadeva T-291/14)

(2014/C 223/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: egeplast international GmbH (Greven, Nemčija) (zastopnik: A. Rosenfeld, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep C(2013) 4424 final Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o državni pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednje.

1. Neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU
 - Tožeča stranka trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil iz zakona o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) zanjo ne pomeni prednosti v smislu člena 107(1) PDEU, ampak le omili znatno obremenitev, ki prizadene njeno konkurenčnost in ki ji je bila naložena šele zaradi uvedbe dodatne dajatve EEG. Namenjena je delni izravnavi slabosti in ne pridobivanju prednosti.
2. Neobstoj selektivnosti
 - Tožeča stranka poleg tega navaja, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ni selektivna, saj ni omejena na določena podjetja ali proizvodne veje. Temu primerno naj bi bila drugačna tudi raznovrstnost v praksi podjetij, ki so imeli koristi od sheme nadomestil. Shema naj bi bila nedvomno zajeta v zakonu EEG iz leta 2012 in naj bi omogočala ureditev obremenitev, ki je značilna za sistem zakona EEG.

3. Neobstoj državnih sredstev ali sredstev, ki jih je mogoče pripisati državi

- Tožeča stranka tudi trdi, da pri izkupičku od dodatne dajatve EEG ne gre za državna sredstva ali za sredstva, ki jih je mogoče pripisati državi. Dodatna dajatev EEG je namenjena uresničevanju civilnopravnih zahtevkov operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo (v nadaljevanju ÜNB) v razmerju do dobaviteljev električne energije za nadomestilo izdatkov, ki prvim nastanejo pri trženju električne energije. Višino dajatve brez kakršne koli državne udeležbe določi ÜNB. Pooblastila, prenesena na Bundesnetzagentur, so bila namenjena le preverjanju, ali je ÜNB pravilno določila višino dajatve. Bundesnetzagentur pa niso podelili nobenega stalnega nadzora ali možnosti razpolaganja s prihodki od dajatve.

4. Neobstoj izkrivljanja konkurence ali oviranja trgovine

- Tožeča stranka na tem mestu trdi, da je posledica nedržavne narave prihodka iz dajatve to, da omejitve dodatne dajatve EEG ne pomenijo odpovedi državnim prihodkom. Odpoved ni podana tudi zato, ker bi se morebitni minimalni prihodki iz računa za dajatve iz zasebnih sredstev protifinancirale v obliki višjega zneska dajatve za nepriviligirane končne uporabnike.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Klemme proti Komisiji

(Zadeva T-294/14)

(2014/C 223/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.
- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Autoneum Germany proti Komisiji

(Zadeva T-295/14)

(2014/C 223/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivne uporabnike z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Erbslöh proti Komisiji

(Zadeva T-296/14)

(2014/C 223/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Erbslöh AG (Velbert, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivne uporabnike z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bila z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Walter Klein proti Komisiji

(Zadeva T-297/14)

(2014/C 223/49)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivne uporabnike z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Erbslöh Aluminium proti Komisiji

(Zadeva T-298/14)

(2014/C 223/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Fricopan Back proti Komisiji

(Zadeva T-300/14)

(2014/C 223/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Michelin Reifenwerke proti Komisiji

(Zadeva T-301/14)

(2014/C 223/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Nemčija) (zastopniki: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme in T. Wielsch, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave na podlagi člena 108 (2) PDEU proti Zvezni republiki Nemčiji zaradi podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike, državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), razglasi za ničnega v delu, v katerem zajema znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj prednosti v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka trdi, da v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU. Ob tem razloži, da energetske intenzivni uporabniki z ureditvijo niso pridobili prav nobene prednosti. Nasprotno, posebna shema kompenzacijskih nadomestil naj bi bila nadomestilo za izredne obremenitve, s katerimi se v posebej velikem obsegu soočajo tožeča stranka in primerljiva podjetja v okviru podpore za elektriko iz obnovljivih virov energije, in naj bi bila namenjena vzpostavitvi konkurenčnosti energetske intenzivnih uporabnikov, ki naj bi bili z dodatno dajativjo EEG najprej znatno oškodovani.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU

Tožeča stranka poleg tega trdi, da posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne pomeni ukrepa „pomoč[i], ki jo dodeli država članica, ali kakršn[e] koli vrst[e] pomoči iz državnih sredstev“. V zvezi s tem razloži, da dodatna dajatev EEG ni državno sredstvo in da zato tudi odpoved temu sredstvu prek posebne sheme kompenzacijskih nadomestil ne more pomeniti ukrepa pomoči iz državnih sredstev.

- Dodatne dajatve EEG ne pobira, z njo ne upravlja, niti je ne dodeljuje država ali javna ali zasebna institucija, ki jo imenuje ali ustanovi država. Na podlagi ustreznega civilnopravnega zahtevka pa jo lahko pobirajo neposredno operaterji prenosnih sistemov za električno energijo. Dodatna dajatev EEG naj ne bi štela v dobro državnega proračuna, tako da naj posledično posebna shema kompenzacijskih nadomestil nikakor ne bi ne posredno ne neposredno zmanjšala prihodkov države.
- Sredstva za dodatno dajatev EEG naj tudi ne bi bila na voljo državnim organom. Poleg tega naj nad sredstvi za dodatno dajatev EEG ne bi bilo javnega nadzora, kot na primer s strani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (zvezni urad za gospodarstvo in nadzor nad izvozom, BAFA) ali Bundesnetzagentur.

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Buderus Guss proti Komisiji

(Zadeva T-302/14)

(2014/C 223/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Polyblend proti Komisiji

(Zadeva T-303/14)

(2014/C 223/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Sun Alloys Europe proti Komisiji

(Zadeva T-304/14)

(2014/C 223/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem Sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 29. aprila 2014 – Vestolit proti Komisiji**(Zadeva T-305/14)**

(2014/C 223/56)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vestolit GmbH (Marl, Nemčija) (zastopnika: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Polymer-Chemie proti Komisiji

(Zadeva T-306/14)

(2014/C 223/57)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem Sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – TechnoCompound proti Komisiji

(Zadeva T-307/14)

(2014/C 223/58)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Nemčija) (zastopniki: D D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem Sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemska ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Neue Halberg Guss proti Komisiji

(Zadeva T-308/14)

(2014/C 223/59)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetsko intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetsko intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Mat Foundries Europe proti Komisiji

(Zadeva T-309/14)

(2014/C 223/60)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetsko intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;
- Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podpora za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

- Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.
- Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem Sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega pravnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 30. aprila 2014 – Fritz Winter Eisengießerei proti Komisiji

(Zadeva T-310/14)

(2014/C 223/61)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Nemčija) (zastopniki: D. Greinacher, J. Martin in B. Scholtka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi s podporo za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov energije in iz zemeljskega plina v skladu z zakonom o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: zakon EEG) ter v zvezi z znižano dodatno dajatvijo EEG za energetske intenzivne uporabnike proti Zvezni republiki Nemčiji – državne pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljen v Uradnem listu EU 7. februarja 2014, C 37, str. 73, v skladu s členom 263(1) PDEU razglasi za ničnega, ker Komisija posebno shemo kompenzacijskih nadomestil v skladu s členoma 40 in 41 EEG šteje za državno pomoč v smislu člena 107 PDEU;

— Komisiji naloži, da v skladu s členom 87(3) Poslovnika Splošnega sodišča plača nujne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107 PDEU

Tožeča stranka trdi, da je Komisija podporo za obnovljive vire energije s sistemom dajatev in posebno shemo kompenzacijskih nadomestil za znižanje dodatne dajatve EEG neupravičeno štela za državne pomoči in da zato ne bi smela začeti formalnega postopka preiskave.

— Tožeča stranka v zvezi s tem razloži, da je Komisija pri predhodni presoji vprašanja, ali posebna shema kompenzacijskih nadomestil pomeni pomoč, storila očitno napako pri presoji, saj s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil kot izjemo od dodatne dajatve EEG ni bila podeljena nobena prednost, ki je energetske intenzivni uporabniki ne bi prejeli pod običajnimi tržnimi pogoji.

— Tožeča stranka poleg tega trdi, da državna sredstva niso bila prizadeta. Ker že izkupički od dodatne dajatve EEG ne pomenijo državnih sredstev, tudi z izjemo za energetske intenzivne uporabnike ni mogoče prizadeti državnih sredstev.

— Dalje, tožeča stranka trdi, da se s posebno shemo kompenzacijskih nadomestil ne izkrivlja konkurenca. Z njimi naj bi se kvečjemu uvedli konkurenčni pogoji, ki naj bi obstajali brez dodatne dajatve EEG.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem Sklepa poleg tega kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj. Nemška ureditev o podpori za obnovljive vire energije naj bi bila že predmet temeljitega preizkusa z vidika prava o državnih pomočeh. V tem preizkusu je Komisija leta 2002 ugotovila, da prenos državnih sredstev ni povezan z navedeno ureditvijo. Ker zakon EEG iz leta 2012 glede tega ne zajema bistvenih sprememb takratnega položaja, naj zadevnim gospodarskim subjektom ne bi bilo treba računati s tem, da bo opravljen ponovni preizkus, ampak naj bi se smele zanesti na ohranitev obstoječe ureditve.

3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Nazadnje tožeča stranka meni, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ki ji pripada v skladu s členoma 107 PDEU in 108 PDEU. Komisija naj bi z začetkom postopka preiskave prednostno sledila cilju, da se načeloma harmonizira podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije. Ta temeljni cilj je razviden tudi iz novega predloga smernic za pomoči v zvezi z okoljem in energijo, v katerih Komisija prvič določa podrobno ureditev za elektriko iz obnovljivih virov energije. Za uresničitev te harmonizacije pa bi morala Komisija uporabiti za to določen postopek za približevanje zakonodaj v skladu s členoma 116 PDEU in 117 PDEU.

Tožba, vložena 5. maja 2014 – Christian Dior Couture proti UUNT (Ponazoritev ponavljajočega se motiva z reliefnim učinkom)

(Zadeva T-313/14)

(2014/C 223/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Christian Dior couture SA (Pariz, Francija) (zastopnik: M. Sabatier, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 4. marca 2014 v zadevi R 459/2013 4 razveljavi v delu, v katerem je ta zavrnil pritožbo zoper odločbo preizkuševalca, ki je zavrnil varstvo iz sistema blagovne znamke Skupnosti glede mednarodne registracije, ki pokriva Evropsko unijo, figurativne znamke št. 1 100 187 za razporeditev nekaterih proizvodov v razrede 9, 14, 18 in 25;
- dovoli registracijo figurativne znamke št. 1 100 187 za razporeditev vseh proizvodov v razrede 9, 14, 18 in 25, podredno pa za proizvode, katerih uporaba je izrecno dokazana;
- UUNT na podlagi člena 87 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov tožeče stranke, ki so ji nastali v postopku pred UUNT in v tem tožbenem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: mednarodna registracija, ki pokriva Evropsko unijo, figurativne znamke, ki ponazarja ponavljajoči se motiv z reliefnim učinkom, za proizvode iz razredov 9, 14, 18 in 25

Odločba preizkuševalca: delna zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (3) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 2. maja 2014 – Vinnolit proti Komisiji

(Zadeva T-318/14)

(2014/C 223/63)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Nemčija) (zastopnik: M. Geipel, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevah SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša na znižano dodatno dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike;
- toženi stranki naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj pomoči v smislu člena 107 PDEU

- Tožeča stranka trdi, da je omejitev v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) določene znižane dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike oblika civilnopravnega mehanizma nadomestil. Meni, da ni bila podeljena ugodnost iz državnih sredstev ali sredstev, ki jih nadzora država.

2. Drugi tožbeni razlog: vsekakor neobstoj nove pomoči

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da omejitev dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike ni nova pomoč v smislu člena 108 PDEU, saj je Evropska komisija mehanizem financiranja za podporo energiji iz obnovljivih virov v Zvezni republiki Nemčiji v preteklosti opredelila za združljiv s pravom na področju državnih pomoči in ta se do zdaj ni bistveno spremenil.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic in načela sorazmernosti
 - Tožeča stranka na tem mestu trdi, da Evropska komisija ni oziroma ni zadostno izvajala pristojnosti iz svojega maneverskega prostora, ker ni upoštevala znatnih negativnih učinkov začetka formalnega postopka preiskave za zadevna podjetja in ker je postopek preverjanja začela, ko to še ni bilo.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela legitimnih pričakovanj
 - Tožeča stranka trdi, da je Evropska komisija s Sklepom kršila zaupanje zadevnih podjetij, ki se varuje, saj je Evropska komisija mehanizem financiranja za podporo energiji iz obnovljivih virov v Zvezni republiki Nemčiji v preteklosti opredelila za združljiv s pravom na področju državnih pomoči in ta se do zdaj ni bistveno spremenil.
5. Peti tožbeni razlog: prekoračitev pristojnosti
 - Tožeča stranka nazadnje trdi, da je Evropska komisija s Sklepom prekoračila pristojnosti, ki so slednji podeljene, s čimer je Zvezni republiki Nemčiji nedopustno zmanjšala maneverski prostor za odločanje, ki ji glede ureditve podpore za energijo iz obnovljivih virov pripada v skladu s primarnim in sekundarnim pravom.

Tožba, vložena 12. maja 2014 – Azarov proti Svetu

(Zadeva T-331/14)

(2014/C 223/64)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukrajina) (zastopnika: G. Lansky in A. Egger, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka predlaga, naj

- se v skladu s členom 263 PDEU Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 26) in Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 1), v delu v katerem se nanašata na tožečo stranko, razglasita za nična,
- se v skladu s členom 64 Poslovnika Sodišča sprejmejo ukrepi procesnega vodstva,
- se v skladu s členom 87(2) Poslovnika Svetu naloži, da nosi stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev obveznosti obrazložitve

V zvezi s tem tožeča stranka med drugim navaja, da obrazložitev izpodbijanih pravnih aktov tožeči stranki ne omogoča, da ju izpodbija pred Splošnim sodiščem niti Splošnemu sodišču ne omogoča da preizkusi njuno zakonitost.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev temeljnih pravic

V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka med drugim zatrjuje kršitev lastninske pravice in pravice do opravljanja gospodarske dejavnosti. Zatrjuje nesorazmernost izpodbijanih omejevalnih ukrepov. Nazadnje navaja, da je bila kršena njena pravica do obrambe.

3. Tretji tožbeni razlog: Zloraba pooblastil

Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim navaja, da je Svet zlorabil pooblastila, saj je z naložitvijo omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko v glavnem zasledoval druge cilje kot sta dejanska okrepitev in podpora pravni državi ter spoštovanju človekovih pravic v Ukrajini.

4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev načela dobrega upravljanja

V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka zlasti zatrjuje kršitev pravice do nepristranske obravnave, kršitev pravice do poštene obravnave in kršitev pravice do temeljite ugotovitve dejanskega stanja.

5. Peti tožbeni razlog: Očitno napačna presoja

Tožba, vložena 12. maja 2014 – Azarov proti Svetu

(Zadeva T-332/14)

(2014/C 223/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kiev, Ukrajina) (zastopnika: G. Lansky in A. Egger, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka predlaga, naj

- se v skladu s členom 263 PDEU Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 26), Izvedbeni sklep Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 111, str. 91), Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 1) in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 111, str. 33), v delu v katerem se nanašajo na tožečo stranko, razglasijo za nične,
- se v skladu s členom 64 Poslovnika Sodišča sprejmejo ukrepi procesnega vodstva,
- se v skladu s členom 87(2) Poslovnika Svetu naloži, da nosi stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev obveznosti obrazložitve

V zvezi s tem tožeča stranka med drugim navaja, da obrazložitev izpodbijanih pravnih aktov tožeči stranki ne omogoča, da jih izpodbija pred Splošnim sodiščem niti Splošnemu sodišču ne omogoča da preizkusi njihovo zakonitost.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev temeljnih pravic

V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka med drugim zatrjuje kršitev lastninske pravice in pravice do opravljanja gospodarske dejavnosti. Zatrjuje nesorazmernost izpodbijanih omejevalnih ukrepov. Nazadnje navaja, da je bila kršena njena pravica do obrambe.

3. Tretji tožbeni razlog: Zloraba pooblastil

Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim navaja, da je Svet zlorabil pooblastila, saj je z naložitvijo omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko v glavnem zasledoval druge cilje kot sta dejanska okrepitev in podpora pravni državi ter spoštovanju človekovih pravic v Ukrajini.

4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev načela dobrega upravljanja

V okviru tega tožbenega razloga tožeča stranka zlasti zatrjuje kršitev pravice do nepristranske obravnave, kršitev pravice do poštene obravnave in kršitev pravice do temeljite ugotovitve dejanskega stanja.

5. Peti tožbeni razlog: Očitno napačna presoja

Tožba, vložena 30. maja 2014 – STC proti Komisiji

(Zadeva T-355/14)

(2014/C 223/66)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: STC SpA (Forlì, Italija) (zastopnika: A. Marelli in G. Delucca, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nične razglasi izpodbijane ukrepe z vsemi pravnimi in zakonskimi posledicami, in zato, zlasti:
- naročniku naloži vračilo škode nastale zaradi sprejetih nezakonitih ukrepov, ali z novo odločbo o dodelitvi v korist tožeče stranke, ali – enakovredno – s povračilom škode nastale zaradi izgube dobička podjetja, in zaradi škode nastale zaradi nepridobitve reference, v skupni vrednosti 15 % cene navedene v ponudbi tožeče stranke, ali, podredno, v skupni višini 15 % vrednosti razpisa, ali v drugem, višjem ali nižjem znesku, za katerega bo sodišče menilo, da je pravičen, ki ga v vsakem primeru določi skupaj s kompenzacijskimi obrestmi zaradi povračila škode zaradi zamude, in:
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno z dodatnimi stroški in vsemi drugimi stroški v skladu z zakonom, s pridržkom določitve njihove višine.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper odločbo o negativni oceni ponudbe tožeče stranke v razpisnem postopku JRC IPR 2013 C04 0031 OC, ki jo je sprejela Evropska komisija, Generalni direktorat, skupno raziskovalno središče, direktorat za upravljanje območja Ispre, oddelek za vzdrževanje in storitve, in ki je bila sporočena z obvestilom z dne 3. aprila 2014, ref. št. Ares (2014)1041060, zoper odločbo o oddaji naročila drugemu podjetju in zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za dostop do razpisne dokumentacije.

Predmet obravnavanega razpisa je bilo izvršilno načrtovanje pri dobavi naprav ter pri izgradnji novega trigeneracijskega sistema na plinsko turbino, skupaj s podobo o rednem in izrednem vzdrževanju za obdobje 6 let, od katerih prvi 2 leti iz naslova garancije.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nepriznanje tožeči stranki pravice do dostopa do razpisne dokumentacije. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja kršitev:
 - členov 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - pravice do dostopa razpisne dokumentacije, ker ni imela dostopa do prednostnega seznama razpisa in do ocen, ki so jih dobili konkurenti ter celodnega besedila ocenjevalnega poročila v zvezi s tožečo stranko,

- pravice do obrambe in do učinkovitega pravnega sredstva.
2. Drugi tožbeni razlog: finančna ponudba tožeče stranke. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja kršitev:
- člena 296 PDEU zaradi protislovne in pomanjkljive obrazložitve,
 - pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - člena 112, prvi odstavek, Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, str. 1).
 - člena 160, tretji odstavek, Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, str. 1).
 - kršitev načela enakega obravnavanja in preglednosti v fazi ocenjevanja ponudb za namene oddaje naročila, ter načela priznanja enakih možnosti vseh ponudnikov.
3. Tretji tožbeni razlog: finančna ponudba tožeče stranke. V zvezi s tem navaja kršitev:
- člena 296 PDEU zaradi protislovne in pomanjkljive obrazložitve.
 - pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - člena 112, prvi odstavek, Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, str. 1),
 - členov 139, prvi odstavek, in člena 160, tretji odstavek, Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, str. 1),
 - načela preglednosti ni člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Tožeča stranka navaja tudi izkrivljanje ugotovitev, ki temeljijo na listinah.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 16. januarja 2014 – Guinet proti EIB

(Zadeva F-107/12) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Osebe EIB — Pokojninski sistem — Prenos pokojninskih pravic — Nadomestilo za neugodnosti, ki so nastale zaradi zamude pri prenosu pokojninskih pravic — Pogoji učinkovitega prenosa pokojninskih pravic v sistem, ki ni sistem EIB — Načelo enakega obravnavanja)

(2014/C 223/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Philippe Guinet (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: T. Gilliams, G. Nuvoli, zastopniki, skupaj z D. Waelbroeck in A. Duron, odvetnika)

Predmet

Javni uslužbenci – Predlog za razglasitev ničnosti implicitne odločbe EIB o zavrnitvi zahtevka tožeče stranke za izračun revaloriziranih pokojninskih anuitet in zahtevkov za plačilo odškodnine.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. P. Guinet nosi svoje stroške in tri četrtine stroškov, ki jih je priglasila Evropska investicijska banka.
3. Evropska investicijska banka nosi četrtino svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 366, 24.11.2012, str. 41.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 22. maja 2014 – CI proti Parlamentu

(Zadeva F-130/12) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Plačilo — Družinski dodatki — Otroški dodatek — Dvojni otroški dodatek — Člen 67(3) Kadrovskih predpisov — Pogoji dodelitve — Sporazumna rešitev spora med strankama po ukrepanju Evropskega varuha človekovih pravic — Izvajanje — Dolžnost skrbnega ravnanja)

(2014/C 223/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: CI (zastopnika: B. Cortese in A. Salerno, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: E. Despotopoulou in M. Ecker, zastopnika)

Predmet

Javni uslužbenci – Predlog za razglasitev ničnosti sklepa o nedodelitvi dvojnega otroškega dodatka v skladu s členom 67(3) Kadrovskih predpisov

Izrek

1. Odločba Evropskega parlamenta z dne 5. decembra 2011 o zavrnitvi podaljšanja prejetanja, od 1. junija 2008, dvojnega dodatka otroškega dodatka ter odločba z dne 20. julija 2012 o zavrnitvi pritožbe, se razglasita za nični.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropski parlament nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila CI.

(¹) UL C 71, 9.3.2013, str. 29.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat senat) z dne 30. januarja 2014 – Ohrgaard proti Komisiji

(Zadeva F-151/12) (¹)

(Javni uslužbenci — Plačilo — Izselitveni dodatek — Pogoj prebivališča iz člena 4(1)(b) Priloge VII h Kadrovskim predpisom — Opravljanje nalog v mednarodni organizaciji — Pojem — Petmesečno pripravništvo na Komisiji — Izključitev)

(2014/C 223/69)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Danska) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in V. Joris, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bil tožeči stranki zavrnen izselitveni dodatek

Izrek

1. Odločba Evropske komisije z dne 6. marca 2012, s katero je bil J. Ohrgaardu zavrnen izselitveni dodatek, kakor je bila spremenjena z odločbo z dne 31. avgusta 2012 o zavrnitvi pritožbe, se razglasi za nično.
2. Evropska komisija nosi svoje stroške in se ji naloži plačilo stroškov, ki jih je predlagal J. Ohrgaard.

(¹) UL C 55, 23.2.2013, str. 26.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 14. januarja 2014 – Lebedef proti Komisiji(Zadeva F-60/13) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Evidentiranje odsotnosti zaradi bolezni — Neupravičena odsotnost — Odbitek letnega dopusta, ki ga je izvedel organ za imenovanja — Vložitev predloga po pošti — Seznanjenost zainteresirane osebe z obstojem sklepa — Neodprtje pošte in opustitev seznanitve z vsebino tega sklepa s klikom na spletno povezavo — Dopustnost — Rok — Določitev dneva, od katerega bi se zainteresirana oseba lahko seznanila z vsebino sklepa)

(2014/C 223/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa, izdanega zaradi molka organa, o zavrnitvi predloga, ki ga je tožeča stranka vložila na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov v zvezi s popravkom v evidenci njenih odsotnosti zaradi bolezni v sistemu SysPer2.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot očitno nedopustna.
2. G. Lebedef nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

⁽¹⁾ UL C 274, 21.9.2013, str. 29.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL